

siis hakkas ta sedda õppind teed tassafeste alla tullema. Agga seal sündis temmale, mis ja mõnnelegi temma suggusele enne sündind: filmad läksid kirjuks, temma kõmmistas ja kukkus. Ja hulg rahwas, kes otse juhtumisse kõmbel ollid kokko tulnud sedda ehhitamisse ja parrandamisse tööd matama, seisis al maa peal ja ehmatas sedda nähhes, ja küssendas: „Oh nüüd ta kukkub, ta kukkub, torni otsast, surnuks wist ja purruks!“ Agga temma olli firriko pole langend ja kukkus firriko fattufse peale, agga segi olli raske hoop, ja uimane ja surno näul weres temma mõda fattust alla piddi. Agga firriko seina õres seisis suur kõrge pu, mis omma ladwaga ullahas firriko fattufse harja, ja nenda kui mees weres, wöttis tihti okstega pu tedda wasto. Agga temma ei sanud reel ei kassi egga jalgo ligutatud, ja rahwas küssendas veel ikka, sest et ei wöinud arwata kas ta ellus wödi surnud piddi olema ja et fa veelgi wödis wigga-

seks ja surnuks kukkuda surest kõrgest puust. Sest rasfeste kukkus ta ühhest oksast teise et lehhed kohhisesid ja oksad ratsusid. Agga wata: pisut huvast hakkas mees toibuma, ja arrosama, ja püdis kättega puokstesse finni, ja allumiste oksesse töveste finni hakkates tulleb ta pu pealt mahha ja seisab maas omma ennesté jalge peal püsti, ja iduab, et kül filmist walge kui lummi ehmatusse ja hirmo pärast, siiski küssijattele öolda, et ta terive on ja wigga ei sanud fuskil. Ja keik hakkawad ta ümber faela ja terestawad tedda, kui olleks ta faua õrra olnud ja pitkalt teelt tulnud, ja kütwad sedda suurt immetööd, et innimenne torni otsast kukkub ja siiski ellusse ja terweks jáab. Ja mehhe naene tulli fa joostes, ja ta lapsed temmaga, sest nemmadki ollid kuklumissest kuulnud, ja sure römoga nüggi ta omma mehhe püsti seiswad ja hakkas ta ümber faela, ja heitis siis pölvili mahha ja tannas sure healega. Jumma-